

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณบุคคลผู้ที่เป็นครูทั้งสี่ท่านดังต่อไปนี้
ท่านพระอาจารย์ ดร. พระมหาสุทิตย์ อาภากรโ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ภายนอก
รองศาสตราจารย์ ดร. นฤมล นิราทร ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ระพีพรณ
คำหอม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ปัทมาวดี โพชนุกูล ชุชุกิ
กรรมการวิทยานิพนธ์ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณครูทั้งสี่ท่านที่สอนให้ผู้ศึกษารู้จักคำว่าหน้าที่
และความรับผิดชอบ รวมถึงการแก้ไขปัญหาโดยการเผชิญหน้ากับปัญหาไม่ใช่การหนีปัญหา
รวมถึงความเมตตากรุณาที่ได้ให้โอกาสแก่ผู้ศึกษาเป็นอย่างสูง เพราะถ้าหากไม่มีพวกท่านผู้ศึกษา
ก็คงไม่มีวันนี้อย่างแน่นอน

ขอขอบพระคุณพี่วีรวรรณ เป็นอย่างสูงในฐานะผู้บังคับบัญชาที่มีความเมตตาและให้
โอกาสแก่ผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก พี่พงษ์ภัทร พี่ชายที่แสนดีที่คอยถ่ายทอดประสบการณ์การทำงาน
และคอยช่วยเหลือผู้ศึกษาตลอดมา ผู้ศึกษาขอขอบคุณพี่วิทยา พี่วิชาญ พี่สำเภา ที่เข้าใจและคอย
สอบถามด้วยความเป็นห่วง ขอขอบคุณพี่โอ พี่หนู่ย พี่ก๊วง น้อง พี่สาวและน้องสาวที่แสนดีที่
โชคชะตาได้นำพาให้เรามาพบกัน จนอาจกล่าวได้ว่าถ้าหากผู้ศึกษาไม่ได้มาพบพวกพี่ ๆ และน้อง
ผู้ศึกษาก็คงจะไม่มีโอกาสได้มาเยือนอยู่ตรงจุดนี้ และรวมไปถึงบรรดาพี่ ๆ จาก สสว. ต่าง ๆ ที่คอย
ถามไถ่ด้วยความเป็นห่วง นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานจากกลุ่ม
นโยบาย สำนักพัฒนาสังคม โดยเฉพาะหัวหน้าปฐม พี่ก๊วง พี่เล็กอรรวรรณพี่สาวที่แสนดีและหัวหน้า
งานคนแรกในชีวิต ลักกีน้องสาวที่ร่วมบุกบันโครงการ CC. มาด้วยกัน กอล์ฟ กร ที่วิ่งไปหาทุกครั้ง
เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พี่ดลที่ให้แง่คิดดี ๆ ในการดำเนินชีวิต พี่แฉ่ว ลุงจิม ป้า พี่อาร์ต
พี่ยี่ พี่หนุ่ม พี่ทิพย์ อ้น วาว นี๋นาง นุ่น รวมถึงพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกท่านในกลุ่มนโยบายที่ไม่ได้เอ่ยนาม

ขอขอบคุณพี่นิก น้องอีฟ พี่แดง ป้าเนียร ป้าบัวผาย น้องเมล์ คณะกรรมการ และ
สมาชิกของ “องค์กรออมบุญวันละหนึ่งบาทเพื่อสวัสดิการชุมชนบ้านดอนไชย สร้างทุนทางสังคม
อย่างยั่งยืน” รวมถึงชาวบ้านดอนไชยทุกท่าน ผู้ศึกษาขอขอบคุณทุกท่านที่มีความเมตตาและ
อดทนต่อการตอบคำถามแก่ผู้ศึกษา รวมถึงคอยถามไถ่และให้กำลังใจแก่ผู้ศึกษาทุกครั้งที่ได้ลงไป
ทำงานในพื้นที่ นอกจากนี้ผู้ศึกษาต้องขอขอบคุณท่านปลัดพร้อม ปลัดเทศบาลตำบลล้อมแรดเป็น
อย่างสูงที่กรุณาเอื้อเฟื้อที่พักอาศัยแก่ผู้ศึกษาทุกครั้งที่ได้ลงไปในพื้นที่

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ ที่แสนดีทุกท่านที่มีส่วนช่วยในการเป็นกำลังใจ
ช่วยกระตุ้น และจุดดิ่งให้ผู้ศึกษาสามารถก้าวพ้นกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จนมาถึงวันนี้ได้
ขอขอบคุณ ตู๋ จากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน เพื่อนที่ไม่เคยทอดทิ้งกันตั้งแต่สมัยที่เรียนปริญญา

ตรีมาจนถึงทุกวันนี้ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ SW รหัส 49 โดยเฉพาะ จี๊บ จ๋า รุ่ง แอ๊ป ฝ่าย ปู่ แจ็ค ไผ่ ตึก และเพื่อนร่วมรุ่นที่ไม่ได้เอ่ยนามทุกคน ขอขอบคุณ น้ำพุ พี่แต้ว พี่ยาในความกรุณาเป็นอย่างสูง ผู้ศึกษาขอขอบคุณในสิ่งดี ๆ ที่ทุกท่านได้มอบให้แก่ผู้ศึกษา และผู้ศึกษาอยากบอกว่าถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานสักเพียงใด ผู้ศึกษาก็จะขอจดจำสิ่งดี ๆ เหล่านี้ที่ทุกท่านได้มอบให้อย่างไม่มีความลืมเลือน

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณบรรดาญาติ ๆ ทุกท่านที่มีความเอื้ออาทรและคอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ศึกษาและครอบครัวเสมอมา ผู้ศึกษาคงไม่สามารถที่จะมาถึงวันนี้ได้เลยถ้าหากไม่มีความเอื้ออาทรจากพวกท่านที่ได้หยิบยื่นให้ทุกครั้งและผู้ศึกษาต้องการความช่วยเหลือนอกจากนี้ผู้ศึกษาต้องขอกราบขอบพระคุณ ตา ยาย ปู่ และย่า ที่ได้หล่อหลอมชีวิตและจิตวิญญาณให้แก่ตัวผู้ศึกษาตั้งแต่เล็กจนโต ถึงแม้ว่าพวกท่านจะจากผู้ศึกษาไปตลอดกาลแล้วก็ตามแต่ภาพและความทรงจำของพวกท่านยังอยู่ในใจผู้ศึกษาเสมอมา และสำหรับกึ่งน้องชายเพียงคนเดียวเป็นเรื่องยากที่จะเอ่ยถ้อยคำต่าง ๆ ออกมา เพราะถึงแม้ว่าผู้ศึกษาอาจจะเป็นพี่ชายที่ไม่ค่อยได้เรื่องสักเท่าไรของน้อง แต่อยากบอกว่ากึ่งได้ทำหน้าที่เป็นน้องชายที่ดีของผู้ศึกษามาโดยตลอด ขอขอบใจสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่มีให้กัน

การศึกษาในครั้งนี้บุคคลที่มีส่วนสำคัญมากที่สุด และทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถเสร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดีก็คือพ่อกับแม่ของผู้ศึกษานั่นเอง ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณพ่อกับแม่เป็นอย่างสูงที่ได้มอบโอกาสทางการศึกษาให้กับลูกคนนี้ ท่านทั้งสองถือเป็นพระผู้ให้อย่างแท้จริงสำหรับตัวผู้ศึกษา เพราะนอกจากจะให้กำเนิดชีวิตแล้วพวกท่านยังทำหน้าที่ในการเป็นพ่อกับแม่ที่ดีของลูกเสมอมาถึงแม้บางครั้งพวกท่านอาจจะต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตแต่พวกท่านก็ไม่เคยย่อท้อ เพียรพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อที่จะมอบสิ่งที่ดีที่สุดแก่ลูก ๆ ของท่าน ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกท่านได้ทำให้ลูก ๆ ของท่านนั้นก็ได้รับประกันแก่สายตาของผู้คนรอบข้างมาโดยตลอด จากความเหน็ดเหนื่อยและความยากลำบากของพ่อและแม่ที่ผ่านมาลูกคนนี้ขอสัญญาว่าต่อไปนี้ลูกจะพยายามแบกรับสิ่งเหล่านี้แทนพ่อกับแม่ให้มากที่สุดเท่าที่ความสามารถของลูกคนนี้จะทำได้

ภัทรวรรณ กาลือ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2553